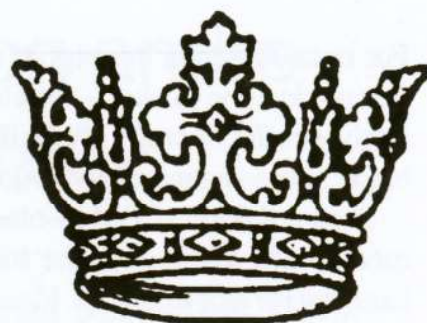

fahs

NUMMER 3 • AUGUST 2000 14. ÅRGANG

Kronborg Slot i 1500-tallet. Genforeningsmærke, 10 øre rød. Tegnet af Valdemar Andersen og udgivet 5. oktober 1920.

For redaktionen er det vigtigt at FAHS-bladet kommer rundt i amtet. Det skal forstås på den måde, at vi ønsker – før eller senere – at trykke artikler om lokaliteter, personer eller begivenheder overalt i Frederiksborg Amt. Her adskiller vi os fra de lokale lokalhistoriske blade som i sagens natur beskæftiger sig med egen kommune eller en del af en sådan.

Som redaktør af FAHS-bladet er jeg interesseret i og har behov for samarbejde bl.a. med amtets lokalhistoriske foreninger og museer, for det er ingen hemmelighed at jeg har brug for stof til bladet. Ideelt set foretrækker redaktører vel oftest at publicere originalmateriale. Men omvendt finder jeg, at det absolut kan være relevant at genoptrykke en interessant artikel, som tidligere har været publiceret i et lokalt tidsskrift. Artiklen når ud til et andet og større publikum ved at blive optrykt i FAHS.

I løbet af foråret har jeg haft kontakt med bl.a. Hørsholm Egnens Museum ved museumsinspektør Lisbet Hein, som venligt sendte flere artikler. I dette nummer af FAHS bringer vi hendes artikel om Caroline Mathildes død. Artiklen har tidligere været trykt i „Nyt fra Museumsforeningen“, 1999 nr. 4 og kan fra vores side ses som en opfølgning på artiklen „Farlige og forbudte skrifter i Helsingør“ i årbogen år 2000.

Bestyrelsen har tidligere fortalt om arbejdet med registret til årbøgerne 1906-1999. Frederiksborg Amts Historiske Samfund har for nylig modtaget to større beløb fra Amtsmuseumsrådet samt amtets kulturråd. Desuden har flere kommuner i amtet bidraget. Pengene skal anvendes i forbindelse med færdiggørelsen af registret. En anden god nyhed er at problemerne med overførsel af registret til en database samt søgning i dette ser ud til at være løst. Det er nemlig lykkedes Centralbibliotekets webmaster at få en testudgave af årbogsregistret til at fungere som det skal. Hvis arbejdet ellers skrider frem som forventet, har vi et register til vores årbøger søgbart via Internet i 2001.

ES

FAHS er et medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer 4 gange om året; i februar, april, august og november.

Artikler til bladet sendes til:

FAHS, Helsingør Kommunes Biblioteker,
att. Eva Stennicke, Lundegade 13, 3000 Helsingør.

Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627.

E-mail: eva.stennicke@telia.com

Medlemskab og kontingent:

Helsingør Teaterforening, Havnepladsen 1, 3000 Helsingør.

Telefon: 4920 0811.

Redaktion

Bibliotekar
Eva Stennicke
(ansvarshavende red.)

Tryk: A-print,
Espergærde
Layout, sats og
tilrettelæggelse:
Eva Stennicke

Den tapre skomager og andre soldater i Helsingør i 1662

Af Bjørn Westerbeek Dahl, Afdelingsbibliotekar på Københavns Rådhus, har særligt beskæftiget sig med dansk fæstningshistorie og Danmarks kortlægning. Arbejder nu på en afhandling om Københavns befæstning 1606-1721.

Den 25. april 1662 var der generalmønstring i Helsingør. Hele Eiler Holcks regiment af hvervede dragoner, der omfattede 833 mand, samledes på Kronborg for at blive skrevet i mandtal.

Den rulle, der blev resultatet af mønstringen, er bevaret til vore dage. Den er – sammen med et par samtidige ruller fra København – bemærkelsesværdig udførlig. Hvor ruller i 1600-tallet normalt består af monotone lister med navne og charge, og i bedste fald blot kan være suppleret af fødested, så er disse ruller fra april 1662 udformet som et detaljeret skema, hvor man foruden soldatens navn får oplysninger om hans anciennitet i kompagniet, om hans tidligere militær tjeneste, håndværksmæssige baggrund, alder, statur, hårlød og bevæbning.

Året forinden havde regimentet fået det officielle og ærefulde navn „Dronningens Livregiment Dragoner“. Det kan føres tilbage til foråret 1657, da Frederik den 3. gav ordre til at hverve godt 200 mand i Ålborg Stift, men regimentet var givetvis noget ældre.

I 1657 havde det deltaget i Gyldenløves efterårskampagne i Skåne og det var med til at forsvare København under belejringen 1658-60. Siden Gyldenløves død i efteråret 1658 havde regimentet været ledet

af Eiler Holck, der efter fredsslutningen i 1660 havde fået ordre til at lægge det i Helsingør.

Det var inddelt i fire kompagnier, med hver omkring 200 mand, og desuden var der en stab på 34 mand. Af de i alt 833 mand var imidlertid 48 fraværende fra mønstringen. 28 var syge, 12 var udkommanderet til opgaver uden for byen, bl. a. til skatteopkrævning og til arbejde i København, 5 var i stokhuset eller gik i jern og 2 arbejdede i smedjen. En enkelt var væk uden oplyst årsag.

Angivelsen af soldaternes fødested viser, hvor bredt regimentet var sammensat. Af dem, hvis fødested kan bestemmes præcist eller med en særdeles høj grad af sandsynlighed – det drejer sig om 768 – var hovedparten, i alt 557 fra den danske konges riger og lande.

Heraf kom langt størsteparten fra kongeriget, i alt 487. Desuden kom der 26 fra Holsten, 23 fra Norge og 11 fra Sønderjylland (Slesvig). At kongeriget (altså det nuværende Danmark uden Nordslesvig) er så godt repræsenteret skal ses i sammenhæng med hverningerne i 1657. Her i 1662 havde hele 143 mand i regimentet en anciennitet på 5 år eller derover, heraf var langt størsteparten folk fra Jylland med netop 5 års tjeneste bag sig.

Svenskerne var repræsenteret med 84 mand, hvoraf langt de fleste dog kom fra Skåne og Halland (i alt 67). Soldaterne fra de tabte landsdele var ikke folk, der var blevet „hængende“ i deres gamle land, for ingen af hallænderne og kun fem mand fra Skåne havde en anciennitet, der strakte tilbage før henholdsvis 1645 og 1658. Af disse var der en enkelt, Bendt Andersen, der havde været i tjeneste i hele 28 år. Men han var en undtagelse. Mandskabet fra de skånske landsdele var således præget af folk, der havde valgt at tjene den danske konge frem for den svenske. Dette gælder så udpræget for den 24-årige Mogens Jepsen, født i Gønge Herred, der om tidligere tjeneste havde oplyst, at han havde deltaget i „snaphaneri“. Ni af den svenske konges undersåtter kom fra Gammel-Sverige, dertil kom to fra Finland.

Soldater fra det store tyske område udgjorde også et ligeså stort antal, i alt 78. Desuden var der 28 polakker, 11 hollændere, mens resten fordelte sig mellem så forskellige og fjerne områder som Storbritannien (9), Spanske Nederlande (2), Bøhmen (1), Frankrig (1), Italien (1), Schweiz (1) og Østrig (1). En enkelt kom endnu længere fra: Det var den blot 20 år gamle Johan Mengisch, der angiveligt var født i Brasilien, velsagtens under Johann Moritz af Nassau-Siegens nederlandske koloniseringsforsøg.

Der er flere forklaringer på, hvorfor regimentet havde repræsentanter fra et så bredt udvalg af lande: Krigerhåndværket var internationalt, og man tog tjeneste, hvor man kunne få den bedste sold. En del af de udenlandske soldater var dog givetvis overtaget fra de svenske hære, der var formeret under 30-årskrigen i Tyskland eller i Karl Gustavs krige i 1650'erne – det gælder således tydeligvis det store antal polakker, der

Eiler Holck, del af kobberstik. Gengivet efter Jørgen Sthyr „Kobberstikkeren Albert Haelwegh“, Gyldendal 1965.

for en stor del som tidligere tjeneste netop har opgivet deltagelse i den svenske hær. De må i så fald være blevet tilbudt dansk tjeneste efter at være kommet i dansk fangenskab eller efter fredsslutningen i 1660. At de har været katolikker synes trods tidens fundamentalistiske lutherdom ikke at have været nogen hindring, ligesom man også så igennem fingre med, at en del af de tyske og nederlandske soldater givetvis har været reformerte.

Særlig interesse her udgør de danske soldater, der kom fra selve Nordsjælland. De udgjorde et absolut mindretal, i alt 24, af det store danske kontingent. Langt de fleste af disse folk, 17, kom fra Helsingør By. To kom fra Hillerød og en fra Slangerup. Det nuværende amts landdistrikter er blot repræsenteret med fem soldater, hvoraf de to kom fra Rørtang, og en fra Mårum,

en fra Lønholt og en fra Ølsted. De fleste lokaliteter synes at være identificerbare, men 1600-tallets rulleskriver havde ikke altid tjek på geografien, og en nutidig læser kan godt blive lidt forvirret over at støde på en angivelse af et fødested som „Ølstykke i Jylland“! Disse folk bliver man uheldigvis nødt til at udelade af de mere specificerede statistikker.

Soldaternes vej havde ikke altid være den direkte fra deres fødested til Holcks Regiment i Helsingør. Den 25-årige skoflikker Mads Hansen fra Helsingør havde således tjent to år i den nederlandske hær. Mere overraskende forholder det sig imidlertid med den blot 16-årige Jacob Nielsen fra Hillerød, der foruden at have været i Holcks Regiment i seks måneder, havde nået at være i svensk tjeneste i ikke mindre end tre år. Lige så lang tid havde den 20-årige Laurids Olsen, der var født i Helsingør, tjent hos svenskekongen. Deres unge år taget i betragtning synes de således at have tjent på svensk side i Karl Gustav-krigene, muligvis tvunget til militærtjeneste af den svenske besættelsesmagt. Uheldigvis melder listen intet nærmere om, hvor de har tjent.

Det er på ingen måde overraskende at finde „danske“ soldater i de svenske hære og det samme er også tilfældet for en stor del af de øvrige danskeres „karriereforløb“. I alt 79 danskere havde således i kortere eller længere tid – de fleste mellem 2-4 år – været i svensk tjeneste. Langt de fleste af de danskere, der tidligere havde været i krigstjeneste, havde dog været i danske tjeneste.

Selvom disse soldater alle var hvervede og dermed var professionelle, så havde over knapt en femtedel af regimentets soldater (139 af 833) en håndværksmæssig baggrund, der intet havde med deres kriger-

erhverv at gøre. Der var i alt 55 forskellige håndværk repræsenteret i kompagniet. De største grupper var skomagere (19) og skræddere (18). 12 var vævere af forskellig art, og blandt rullens øvrige erhverv kan nævnes så forskellige fag som bagere, barbære, bødkere, fiskere, fåreklippere, gartnere, glarmestre, hattemagere, kokke, slagtere, spillemænd og vantmagere (tovmagere). Desuden var der en del bygningshåndværkere, først og fremmest murermestre, savskærere, smede og tømmermænd. Man kan godt forstå, at garnisonsbyernes håndværkerlaug måtte være meget nøjeregnende med om soldaterne fik sig en ekstraindtægt ved „ulovlig næring“ og dermed gik dem i bedene.

Selvom de hvervede regiment er et udtryk for en professionalisering af hæren i forhold til udskrevne bondesoldater, skal denne professionalisering ikke forstås i nogen særligt streng betydning af ordet. Når hertil kommer, at de der ikke nævnes med et specifikt håndværk, sandsynligvis var bønder (det nævnes åbenlyst for en del af dem) så viser det, at udgangspunktet for krigerhåndværket som oftest var et helt andet end en militære skoling.

Rullen indeholder også oplysninger om soldaternes statur og hårlød. Rubriceringen er foretaget med få karakteriserende ord, der kun ganske overfladisk karakteriserer personen: „Lang før, kort, undersætsig, kort tynd, og lang smal“ giver en vis antydning af personens kropsbygning, men ikke nok til at fremkalde en mere detaljeret forestilling. Hertil kommer, at oplysningerne sikkert er taget efter øjemål, og ikke beror på en individuel opmåling. På samme måde optræder hårfarven med en kortfattet karakteristik: „Gult slet [glat]“, „sort krus“ osv. Ganske få havde langt hår, som Christen Sielle fra Jylland, der havde „langt

Pikenerer.
 Fra: Den danske
 Hærs Historie til
 Nutiden og den nor-
 ske Hærs Historie
 indtil 1814. Af Otto
 Vaupell, 1872-1879.
 2 bind.

brunt gult“ hår, men også dette er en undtagelse. Den blot 35-årige Jürgen Ternér fra Mark Brandenburg havde på trods af sin forholdsvis unge alder allerede en „gul paryk“ – måske en fransk mode, han havde lært efter seks år i fransk krigstjeneste?

Langt de fleste af soldaterne var, hvad vi ville opfatte som unge, dvs. mænd mellem 20 og 30 med en gennemsnitsalder på 28 år. I alle kompagnier var der dog folk fra 14-15-års alderen op mod datidens oldingalder i 60'erne. Mikkel Nielsen fra Slesvig havde den betragtelige alder af 70 år, dvs. han var født omkring 1592 og kan som 15-årig have deltaget i f. eks. Kalmar-

krigen og Christian den 4.s andre krige. Vi ved dog kun, at han tidligere havde tjent i den ungarske hær, hvor han sandsynligvis havde kæmpet mod „tyrken“ i de omfattende krige på Balkan i 1640'erne. I den modsatte ende af skalaen var tre officerssønner, der var så små, at deres alder end ikke blev noteret. Om Løjtnant Georg Opitz's lille søn Nicolaus står således blot, at han er „liden og udygtig“, altså lille af vækst og ikke brugbar i kompagniet. Kaptajn Rohde havde også fået to af sine småsønner, Reinhold og Henrik, indrulleret i sit kompagni. Også de var „udygtige“, men det har forhåbentligt som for Nicolaus

Opitz fortaget sig med årene.

Enkelte af soldaterne beskrives ved handicap og sygdomme: Den 24-årige Rasmus Ibsen fra Jylland led af vattersot (en slags ødemer) og var dermed „udygtig“. Hans fire år ældre soldaterkammerat Jürgen Engelbrecht manglede den ene hånd (mon en skade fra hans tre år i svensk krigstjeneste?). Den 50-årige saltpetersyder Oluf Woldemarsen fra Gøngeherred beskrives som „dornøj“. Hvad der end menes med den beskrivelse, tyder det på en legemlig skavank, der var værd at notere.

Hvor effektive soldaterne end har været – deres baggrund kunne tyde på et mandskab med stærkt svingende erfaringer – så var det også så som så med deres

bevæbning: 8 betegnes som „ilde klædt“, en havde kun ½ pike (6 m lang lanse) [!], og 282 var uden kårde. Kun 370 af soldaterne betegnes som „velbevæbnede“ med gevær, kårde og pike.

Mønstringen gav en god status over garnisonen i Helsingør lige efter fredsslutningen i 1660. De godt 800 mand med deres koner og børn har sat deres præg på den da 4.000 indbygger store købstad ved Øresund.

Note:

Rullen ligger i Krigskollegiets arkiv i Rigsarkivet, hvor arkivmedarbejder Palle Sigaard takkes for med vanlig enestående sporsans at have fundet rullen frem efter ældre, unøjagtige henvisninger.

Oktober-tur til Domhuset og Post & Telemuseum i København

De sidste par års ture i København er blevet så godt modtaget af FAHS's medlemmer, at vi endnu en gang vil arrangere en.

Lørdag den 7. oktober kl. 13.00 mødes vi på Nytorv ved Domhusets trappe. Byretspræsident Claus Larsen vil vise os rundt i C.F. Hansens bygning, som betragtes som et af arkitektens hovedværker. Da den stod færdig omkring 1815, blev den taget i brug som Københavns rådhus, men den rummede tillige Landsover-, Hof- og Stadsretten. Bygningen fungerede som rådhus indtil det nuværende rådhus stod færdigt i 1905. Nu råder Københavns Byret over hele bygningen, hvis hovedfacade mod Nytorv domineres af den store midtportal med seks joniske søjler og en frontispice, der aldrig

har fået nogen skulpturel udsmykning, til trods for at Thorvaldsen har udført to udkast dertil.

Efter godt en times rundvisning går vi ad Strøget og Købmagergade til det nyetablerede Post & Telemuseum.

Her indledes besøget med kaffe/te og mandelkage i den dejlige „Café Hovedtelegraf“, som ligger på 5. sal med en pragtfuld udsigt over Københavns tage.

Kl. 15.45 - 16.45 er der bestilt guide til en rundvisning på museets 3. sal. Indretningen af hele huset er ny og den indbefatter bl. a. gode elevatorer.

Prisen er 80 kr., som dækker guide, entré og café.

Tilmelding se bagsiden

Nye bøger

ved Eva Stennicke

Esbern Friis: Blade af Farums historiebog i 1600- og 1700-tallet.

Farums Arkiver & Museer, 1999.

78 sider : ill.

Landsbyerne i Jægerspris kommune. Af Elo Harfot og Annemette Aarø Jensen.

Historisk Forening i Jægerspris, 1999.

72 sider : ill.

I bogen belyses udviklingen i kommunens landsbyer ved hjælp af kortmaterialet, som er til rådighed i Lokalhistorisk Arkiv på Jægerspris Bibliotek.

Mads Lidegaard: Danske søer og vandløb fra sagn og tro.

Nyt nordisk Forlag, 1999. 257 sider : ill.

Bogen er en fortegnelse over søer og vandløb, hvortil der er knyttet overtro eller sagn. På side 65-77 gælder det Nordsjælland.

Naturressourcerne & fremtiden : en billed & essay samling. Redaktion: Jacob Blegvad.

Betonelement - Foreningen, 1999.

80 sider : ill.

På side 59-67 er en artikel af Claus M. Smidt om Rudolph Tegnens Museum. Artiklen hedder: Betonbunkeren i Rusland, et overset pionerarbejde. Set i lyset af at Velux Fonden samt Skov- og Naturstyrelsen har bevilliget penge til en restaurering af museet, må artiklen betegnes som aktuel.

Nils Ohrt: Nazarenerne i Nordsjælland

I: Helsingør stiftsbog. 1999. S. 76-86 : ill.

Der fortælles i artiklen om albertavler med

Kristi opstandelse i kirkerne i Ballerup, Kregme og Ude Sundby.

Per Gotfredsen: Skilte og facader i Helsingør : et tilbageblik på næsten 30 års virke med forretningsskiltning og reklamer.

I: By og land. 1999. Nr. 45. S. 4-8 : ill.

Gennem et målrettet arbejde er det lykkedes Helsingør Kommune at bevare en smuk bykerne.

Asger Christiansen og John Poulsen: Damp er og bliver damp.

I: Jernbanehistorisk årbog. 1999.

S. 31-38 : ill.

I 1920'erne var der dampmotorvogn bl.a. på Helsingør-Hornbæk-Gilleleje Banen.

Hørsholm Egnens Museum, Årbog 1999.

På side 7-49 har Lisbet Hein skrevet artiklen: Hirschholm Slot 1772-1810 – slottet, der døde af skam?

På side 51-71 har Karen Harder Jensen skrevet om: Børnearbejde i 1800-tallet på Den militære Klædefabrik i Usserød.

Årbog. Udgivet af Arkiv- og Museumsforeningen i Helsingør, Gilleleje og Omegns Museumsforening og Holbo Herreds Kulturhistoriske Centre.

I 1999-årgangen kan man bl.a. læse følgende artikler: "Et væld af små købmænd. Købmænd og høkere i Holbo Herred for hundrede år siden", "Møller i Holbo Herred", "En 1000-årig vikingskat fra Ramløse" og "Gilleleje Badehotel".

Dronning Caroline Mathildes død.

Af museumsinspektør Lisbet Hein,
Hørsholm Egnsmuseum

Besøger man Hørsholm Egnsmuseums udstilling om Hirschholm Slot, kan man se flere portrætter af dronning Caroline Mathilde. Et af dem har museet lige erhvervet, det er malet af Peter Wichmann ca. 1769.

Caroline Mathildes skæbne har grebet sindene lige siden hendes død i 1775:

I 1766, som 15-årig, kom hun som engelsk prinsesse til Danmark for at blive gift med den sindssyge Christian VII. Som 16-årig blev hun mor, og som 18-årig indledte hun et kærlighedsforhold til hoflægen

Struensee, der på denne tid var blevet landets reelle regent. Hun var 20, da hun fødte Struensees datter og endnu ikke 21, da Struensee i 1772 blev henrettet og hun selv sendt i husarrest på slottet i Celle i Nordtyskland. Her døde hun i 1775, knap 24 år gammel.

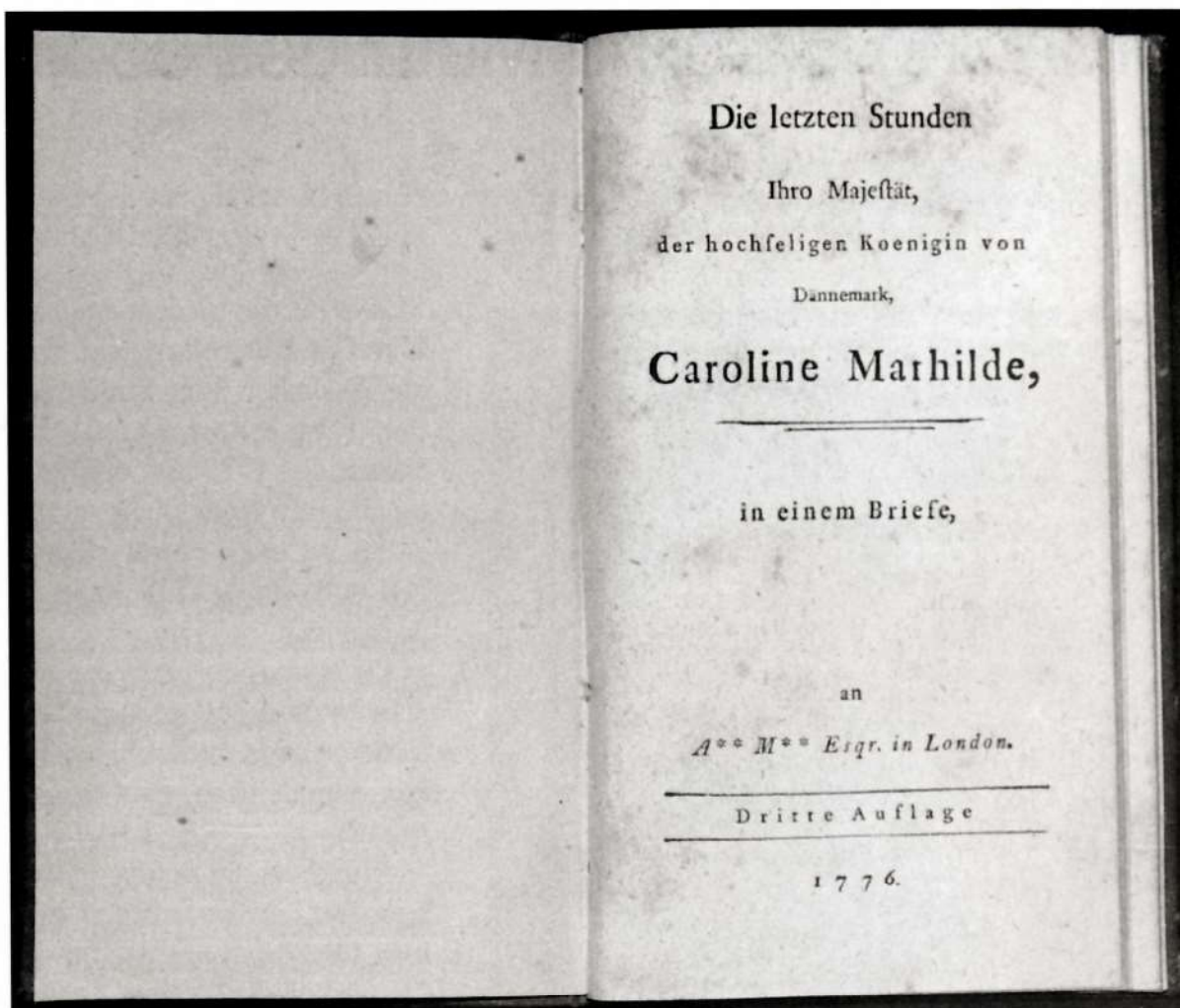
Dødsårsagen blev angivet som en pludselig infektion, eftertiden har ment skarlagensfeber, men der har været mange rygter:

Blandt andet er det blevet fremført, at dronningen nok blev forgiftet af agenter fra det danske hof, der frygtede hendes tilbagevenden.

Giften skulle være smurt på blade i dronningens bøger, eller den skulle være hældt i hendes varme chokolade.

Man har støttet teorien med det faktum, at dronningen blev bisat straks efter dødsfaldet, endda midt om natten, hvilket kunne tyde på, at nogen havde noget at skjule.

I 1994 kunne „Samvirke“ bringe en helt anden historie: Journalisten Henning Knudsen kunne berette om en amerikansk genealog, Margaret Hichersom Emery, ved universitetet i Richmond, der mener at dronning Caroline Mathilde slet ikke døde i 1775!

Fotografi af præsten F. Lechzens bog om dronning Caroline Mathildes sidste dage. (Hørsholm Egnsmuseum)

Emery hævder, at meddelelsen om dronningens død var et „cover up“, og at begravelsen foregik med en tom kiste – Caroline Mathilde selv undslap til Amerika. Hun bosatte sig i byen Colonial Williamsburg i Virginia, hvor hun blev gift med en lokal købmand, som hun skænkede en hel stribe børn. Hun døde en naturlig død i en høj alder.

Historien kom frem senere, fordi en kvinde i byen, Charlotte Bingham Davis, til sin død i 1878 holdt fast ved, at hun var barnebarn af den tidligere danske dronning. Som bevis fremlagde hun et smykke, hun havde arvet fra sin kongelige bedstemor.

Genealogen har efterforsket Bingham Davis' slægt, og mener at kunne finde belæg for, at historien i det mindste ikke kan udelukkes, og hun mener, at den næppe kan være opstået helt ud af den blå luft.

Man kunne jo nok unde den unge kvinde med den hårde skæbne et langt og frugtbart liv fjernt fra det danske hof. Historien er god, men desværre næppe sand.

Hørsholm Egnsmuseum har en stor samling af ældre litteratur om Struensee-perioden, en del af det er skildringer fra personer, der har været tæt på begivenhederne. De er ikke alle lige troværdige, men der er nok ikke grund til helt at afskrive en

lille beretning om dronningens sygdom og død, som er forfattet i 1775 af hendes faste præst og sjælesørger i Celle, F. Lechzen.

Præsten beretter overbevisende, at dronningen blev smittet under en epidemi af „frisler“, der hærgede Celle i 1775, og som blandt andre kostede en af slottets unge pager livet. Dronningen aflagde et besøg ved den unge mands dødsleje, og det skal være her, hun blev inficeret.

„Frisler“ er en velbeskrevet sygdom, kendt fra epidemier, først i England i 1500-tallet, og i de følgende århundreder også på kontinentet. Sygdommen forsvandt tilsyneladende omkring år 1900.

Efter Lechzens beskrivelse havde dronningen de karakteristiske symptomer: Først høj feber og stærk hovedpine samt uklarhed, senere kom et karakteristisk udslæt og til sidst kramper.

Dronningen har efter beskrivelsen også haft halsbetændelse og andre komplikationer.

Præsten fortæller om sygdommens udvikling time for time, han var selv til stede det meste af tiden, også da døden indtraf.

Man mente, at liget af en person, der var død af frisler, udsprede smitte og derfor var meget farligt for omgivelserne. Endvidere var man overbevist om, at liget hurtigt ville gå i forrådnelse, og derfor gjaldt det om at få det begravet hurtigst muligt. Dette forklarer nok den hastige bisættelse af dronningen. At det var midt om natten, at kisten blev overført til kirken i Celle, var i øvrigt ikke et ukendt fænomen i datiden – skikken ses endnu langt op i 1800-tallet.

Selv om pastor Lechzens beskrivelse kan være en del af det „cover up“, Emery hævder er foregået, virker den ved gennemlæsningen ganske troværdig.

Den lille bog kan i øvrigt ses i Hørsholm Egns Museums Struensee-udstilling.

August-tur til Hillerød

Allerede i det foregående nummer af FAHS annoncerede vi en tur til Hillerød lørdag den 19. august. Vi skrev:

„Lørdag den 19. august kl. 13.30 mødes vi på Nordsjællandsk Folkemuseum på Jægerbakken, Helsingørgade 65.

Museet har i løbet af de sidste par år gennemgået en fornyelse med blandt andet interessante museumstableauer og det i år 2000 etablerede Grafisk Museum i Nordsjælland. Hele museet præsenterer sig lyst og venligt. Det er museumsinspektør Flemming Beyer, som har stået for arbejdet med reoveringen, og han vil være vores guide. Når besøget på museet er forbi ca. kl. 15.00 drømmer arrangørerne om, at vejret vil være fint og varmt nok til at vi kan nyde vore medbragte kaffekurve i Slotshaven – ellers finder vi under alle omstændigheder en indendørs løsning for vort medbragte traktement. Arrangementet afrundes med en mindre byvandring omkring Helsingørgade og Bakkegade inden vi slutter kl. ca. 17.00.“

For at give FAHS's medlemmer en mulighed for at lære Hillerød bedre at kende, havde Turudvalget ligeledes arrangeret en tur til Hillerød lørdag den 27. maj. Turene er godt nok planlagt i forlængelse af hinanden, men det betyder ikke, at man SKAL have været på den første tur for at kunne deltage den 19. august. Man kan udmærket tilmelde sig „bare“ denne tur.

FAHS-bladsredaktøren har hørt at turen den 27. maj var god, men at det regnede en del. Den 19. august må vejret blive så meget des bedre, så der er god anledning til – både for gamle og nye turdeltagere – at lære Hillerød bedre at kende.

Tilmelding se bagsiden

August-turen i Hillerød

Lørdag den 19. august kl. 13.30 mødes vi på Nordsjællandsk Folkemuseum på Jægerbakken, Helsingørgade 65. For detaljeret beskrivelse se side 11.

Museumsinspektør Flemming Beyer vil være vores guide. Når besøget på museet er forbi ca. kl. 15.00 håber arrangørerne på godt vejr så det bliver muligt at nyde de medbragte kaffekurve i Slotshaven – ellers finder man anden løsning. Efter kaffen er der en mindre byvandring omkring Helsingørgade og Bakkegade inden vi slutter kl. ca. 17.00.

Dette arrangement er gratis da vi selv skal medbringe traktement.

Oktober-turen i København

Lørdag den 7. oktober går turen til København, nærmere beskrivelse se side 7.

Vi mødes kl. 13.00 på Nytorv ved Domhusets trappe. Byretspræsident Claus Larsen vil vise os rundt i bygningen i godt en time.

Derefter går vi til det nyetablerede Post & Telemuseum. Her indledes besøget med kaffe/te og kage.

Kl. 15.45 - 16.45 er der bestilt guide til en rundvisning på museets 3. sal.

Prisen er 80 kr., som dækker guide, entré og café.

Tilmelding

Tilmelding er nødvendig til begge ture.

Ring til:

Aase Zinck tlf. 47 31 13 85,

Dorrit af Rosenborg tlf. 47 33 53 58,

Gudrun Lund Meyer tlf. 44 95 32 05.

Da der er begrænset deltagerantal, beder vi i tilfælde af forfald om besked, da der kan stå andre interesserede på venteliste.